

Foreningen af Danske Ral- og Sandsugeres foretræde for Folketingets Miljø- og planlægningsudvalg, d. 18. april 2007.

V/ Jette Rohde, Formand, Troels Jørgensen, Næstformand og Henrik Fausing, Chef for juridisk afd. i Dansk Byggeri.

Vedr.: Ændring af råstofloven 2007

Det er vigtigt for Foreningen af Danske Ral- og Sandsugere at fremføre følgende forslag til ændringer af det foreliggende lovforslag. Ændringerne, som vi foreslår, vil efter vores opfattelse være gode for staten, for miljøet og for de virksomheder der er i branchen og for dem, der vil komme med i fremtiden.

1. Udlægning af fælles statslige indvindingsområder

Foreningen finder, at den foreslåede statslige udlægning af ressourceområder godt fordelt på det danske havområde med indvindingsret for alle, vil tjene til fordel for såvel miljøet, forsyningssikkerheden og konkurrencen med deraf følgende konkurrenceudsatte priser. De fælles områder betyder færre indvindingssteder totalt, og den fælles adgang betyder, at konkurrencen lægges på indvindingsaktiviteten og ikke på indvindingsretten.

Problemet er, at den ikke forventes startet før 2010, og at den ikke er beskrevet som en vedvarende aktivitet. Flere steder er ressourcerne i konverteringsområderne meget begrænsede eller sluppet op, og dermed forsyningssikkerheden, hvorfor det haster overordentlig meget med at få den sat i gang.

Et vederlag - reserveret til formålet - på hver indvundet m³ materiale, indført samtidig med lovens vedtagelse vil sikre udlægning af nye områder i takt med at eksisterende tømmes for ressourcer. Dette vil sikre miljøet, konkurrencen og forsyningssikkerheden også på langt sigt.

2. Udlægning af områder til kystsikring og lovbundne offentlige anlægsarbejder

Det er vigtigt, at **alle** indvindinger pålægges et vederlag, til sikring af, at fremtidige indvindinger kan finde sted i miljøundersøgte områder.

Derfor finder branchen det naturligt, at også offentlige anlægsopgaver, og Kystdirektoratets kystsikringsopgaver pålægges et vederlag, til sikring af, at lignende opgaver kan gennemføres miljøkontrolleret i fremtiden. Disse midler skal naturligvis anvendes også ved udlægning af nye indvindingsområder til offentlige opgaver.

3. Sikring af retten til - enkeltvis eller flere i forening - at få eneret til ressourceområder

Det er af stor betydning for en del af branchen, at råstofloven udover de statslige fællesområder også giver mulighed for at opnå eneret til ressourceområder i længere perioder.

Det gælder specielt firmaer, der investerer i produktionsudstyr til oparbejdning af råmaterialerne til kvalitetsmaterialer til mange forskellige formål, herunder til tilslag til beton- og mørtelproduktion.

Der er her tale om firmaer, der skal indgå i flerårige bindende kontrakter om leverancer af disse kvalitetsmaterialer. Forudsætningerne for at kunne dette, og sikre beton- og mørtelproducenterne, at de kan få leverancerne også på længere sigt, er, at der er en rimelig tidshorizont, hvor man er sikret adgang til kendte ressourcer, således at der kan investeres i havnearealer og produktionsanlæg i land.

4. Udbud af ressourceområder

Den del af lovforslaget, der indebærer, at staten skal udbyde adgangen til ressourceområder til højestbydende bør udgå. Udbydelse af ressourceområder vil medføre, at kapitalstærke firmaer lægger bånd på adgangen til at indvinde ressourcer i bestemte områder, og modvirke den frie konkurrence om indvindingsaktiviteterne.

Det svarer til, at transportfirmaer byder på retten til at køre på bestemte vejstrækninger i stedet for at byde på transportopgaverne.

Hvis man forestiller sig en fremtid baseret på udbud, vil alle firmaer skulle sikre sig indvindingsadgang til egne områder, hvilket vil betyde en væsentlig forøgelse af antallet af indvindingsområder til skade for miljøet.

5. Fjernelse af tonnagebegrænsningerne

Branchen finder, at en fjernelse af tonnageloftet på 25.000 m³ kan være hensigtsmæssig, idet loftet kan virke hæmmende for udviklingen af indvindingsbranchen.

En generel fjernelse af 2.000 m³ begrænsningen for det enkelte fartøj, uanset hvilken aktivitet, forekommer derimod ikke at tjene det formål, der lægges til grund.

Der er set med samfundets øjne god fornuft i at regulere indvindingen ved at begrænse skibsstørrelsen, dette tilgodeser såvel miljøet, som landets forsyningssikkerhed, idet en større skibsstørrelse først er en konkurrencefordel ved transport over længere afstande.

6. Mulig udsættelse af lovforslaget

Det er branchens opfattelse at det eksisterende lovforslag giver stor usikkerhed m.h.t. betydningen for branchen. Det er derfor branchens ønske at de tilhørende bekendtgørelser udarbejdes inden loven vedtages, således at det er muligt at vurdere både de administrative og økonomiske konsekvenser af loven.

Jette Rohde & Troels Jørgensen